

195

1975-1986

Összefoglalás

1975 A Szentírás szerint a Törvény Isten atyai eligazítása az ember számára, mellyel a megígért boldogságra vezető utakat előírja és tiltja a rossz utait.

1976 A Törvény "az értelem rendelkezése a közjó érdekében, melyet az tesz közzé, aki a közösségnek gondját viseli".

1977 Krisztus a Törvény célja. Egyedül Ő tanítja és adja Isten igazságát. A természetes törvény a Teremtője képmására alkotott ember részesedése Isten bölcsességében és jóságában.

1978 A természetes törvény kifejezi a személy méltóságát és meghatározza elemi jogainak és kötelességeinek alapvonalait.

1979 A természetes törvény változhatatlan és megmarad a történelem folyamán. A természetes törvényt kifejező szabályok lényegükben érvényben maradnak. E törvény az erkölcsi szabályok és a polgári törvény szükséges alapját képezi.

1980 A régi törvény a kinyilatkoztatott Törvény első stádiuma. Erkölcsi előírásait tíz parancsolat foglalja össze.

1981 Mózes törvénye sok, a természetes értelem számára elérhető igazságot tartalmaz. Isten, mert az emberek a szívükben nem olvasták, kinyilatkoztatta ezeket.

1982 A régi törvény bizonyos előkészület az evangéliumhoz.

1983 Az új Törvény a Szentléleknek a Krisztusba vetett hit által elfogadott kegyelme, mely a szeretet által tevékeny. Elsősorban az Úr Hegyi Beszédében fejeződik ki, és a szentségeket használja a kegyelem közlésére.

1984 Az evangéliumi Törvény beteljesíti, fölülmúlja és tökéletesíti a régi Törvényt: ígéreteit a mennyország boldogságaival, parancsolatait a cselekedetek gyökere, a szív megújításával.

1985 Az új Törvény a szeretet törvénye, a kegyelem törvénye, a szabadság törvénye.

1986 A parancsolatokon kívül az új Törvény evangéliumi tanácsokat is magában foglal. "Az Egyház életszentségét különleges módon elősegíti több tanács, melyeket az Úr az evangéliumban javasolt tanítványainak."